

Potrava – trofické faktory

**Potravní typy živočichů , složení potravy, střídání
potravy, kvalitativní a kvantitativní spotřeba, ...**

Základní způsoby výživy organismů:

- **Autotrofie** (OTOSYNTÉZA – rostliny, sinice; CHEMOSYNTÉZA – baktérie)
- **Heterotrofie** (živočichové, houby)
- přechodný typ: mixotrofie (krásnooka, „masožravé“ rostliny)

Hlavní potravní typy živočichů

- **biofágové** se živí výhradně potravou v živém stavu
- **nekrofágové** se živí již mrtvou hmotou

Fytofagie

= živočich se živí rostlinnou potravou v živém stavu nebo na rostlinách cizopasí.

BÝLOŽRAVCI

Dle velikosti živných rostlin:

- **mikrofágové** se živí mikroorganismy, řasami, sinicemi, sporami, hyfami hub
- **makrofágové** se živí celými rostlinami, částmi keřů, listy apod.

Dle druhu živné rostliny:

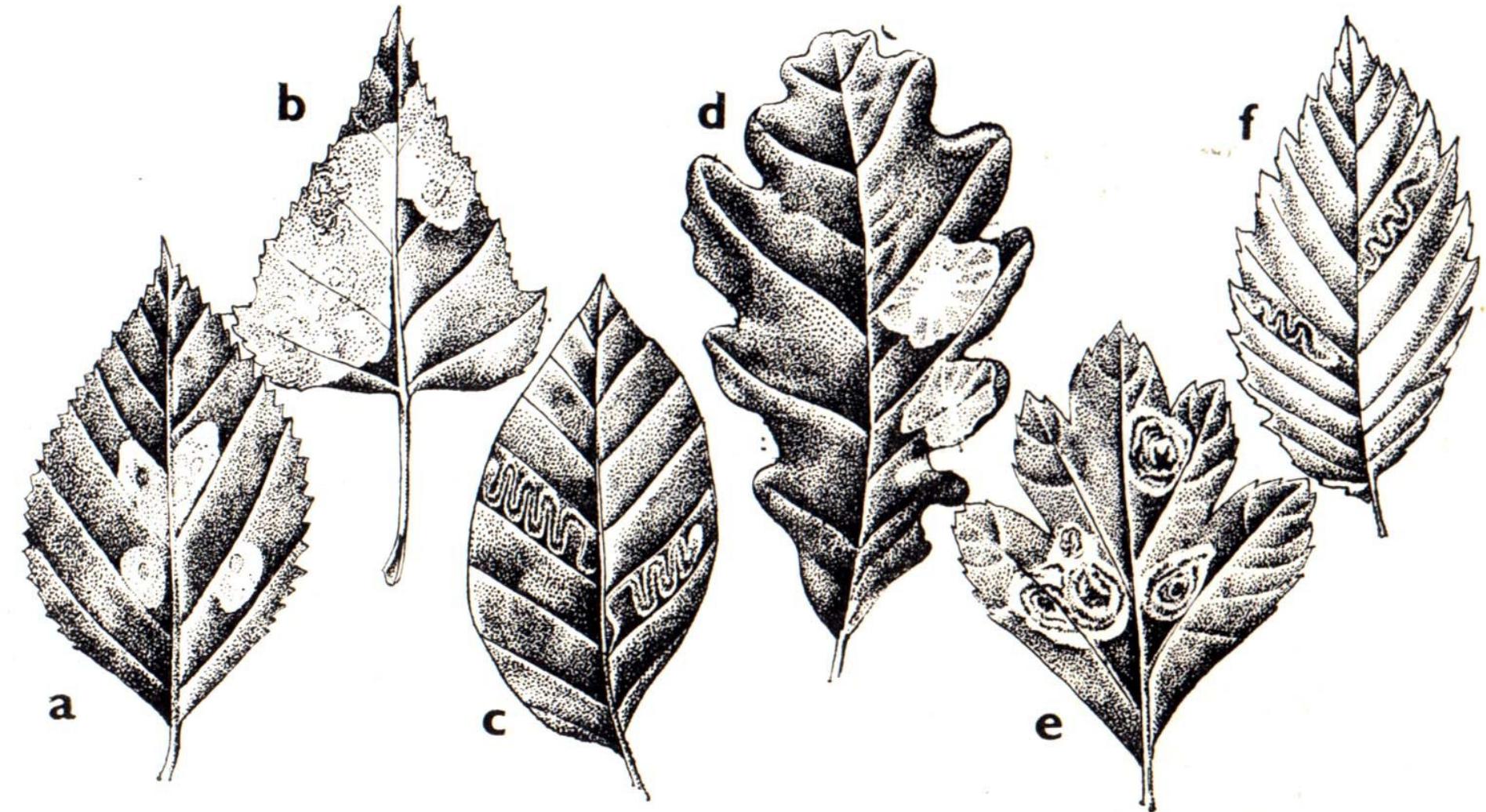
mykofágové se živí houbami, ***bryofágové*** mechy, ***algofágové*** řasami, ***lichenofágové*** lišejníky, ***graminivorní*** travinami, ***herbivorní*** vyššími rostlinami

Dle spásaných částí nebo orgánů rostliny:

sporofágni se živí sporami, ***myceliofágni*** myceliem hub, ***rhizofágni*** kořeny rostlin, ***xylofágni*** dřevem, ***korticivorní*** kůrou, ***fylوفagní*** listy, ***fruktivorní***, ***karpofágni*** plody a semeny, ***granivorní*** zrním, ***pollivorní*** pylém, ***anthofágni*** květy, ***gallivorní*** hálkami, ***mellifágni*** medem

ROSTLINNÍ PARAZITI

- ***ektoparaziti*** cizopasí na povrchu rostlinného těla, např. korovnice jedlová, či další mšice a červci sající na stoncích, listech a květech
- ***endoparaziti*** cizopasí uvnitř rostlinných těl, vyžírají různé chodbičky a dutinky – *miny*; patří sem např. larvy z řádu motýlů, brouků, blanokřídlých a dvoukřídlých

Různé tvary podkopěnek (min): *a* larvy pouzdrovníčka březového (*Coleophora milvipennis*), *b* housenky mola *Eriocrania sparmella*, *c* drobníčka vlnitého (*Nepticula turicella*), *d* minovníčka dubového (*Tischeria complanella*), *e* mola *Cemostoma scitella*, *f* drobníčka *Nepticula viscerella* (podle různých autorů)

(Losos a kol., 1984)

Zoofagie

= zdrojem potravy jsou těla jiných živočichů.

DRAVCI

Dle druhu kořisti:

- **ichtyofágové** loví ryby
- **entmofágové** hmyz
- **myrmekofágové** mravence
- **myofágové** drobné savce
atd.

foto: Kosińscy

Ichtyofág ledňáček říční

ZOOPARAZITI

se živí tělními substancemi svých hostitelů nebo potravou přijatou hostitem, mohou být přechodné formy k predaci, zvláště u velkých parazitů – parazitoidismus.

*Entomofág
ještěrka zelená*

foto: Kosińscy

Nekdage

= potravují sa umŕtviažnými rostlinami alebo jejich časťami, existuje celá rada typových prechodu od bdače napr. pri sukcesi vytvárajúca stratené (hdozír haušenek mňásky → kurovec → tesanid atď.)

V užívom smeru sú **nekofágia** a **nekofágem** označovaní

SAPROFÁGOVÉ

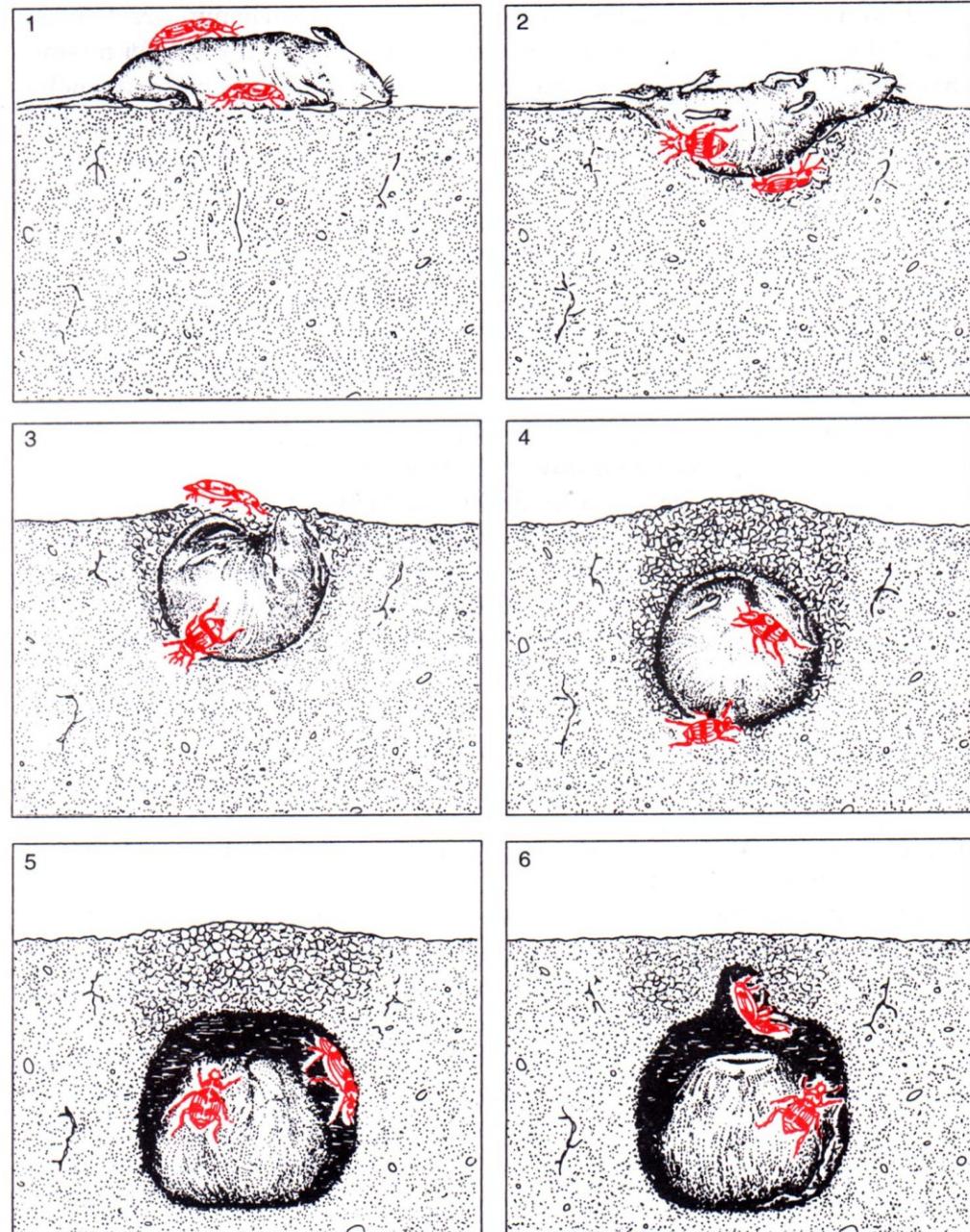
se živí rozkládajúcimi hmyzím těly živých alebo mŕtvyh rostlin, když je rozklad ďž v takovom stupni, že už naruší a nemá zároveň destruktury.

KOPROFÁGOVÉ

se živí výkaly živých alebo mŕtvyh

Hrobaříci (*Nicrophorus spp.*) patří mezi zvláště specializované nekofágy. Orientují se dle pachu a k mrtvole se dostanou během 1-2 hodin od uhynutí. Tělo zahrabe, pokud to není možné díky podloží, odtáhne ho na místo, kde to možné je. Pohřbívání často probíhá ve spolupráci samečka a samičky. Zahrabaná mršina je chráněna před potravními konkurenty (hlavně bzučivky). Řada hrobaříků zavleče k mršině při stěhování roztoče *Poecilochirus necrophori*, který zkonzumuje muší vajíčka nakladená před pohřbením, nebo v případě mělkého pohřbení.

(in Begon, Harper, Townsend, 1997)

Pohřbívání myši párem hrobaříků (*Nicrophorus*) (Milne & Milne, 1976)

Cechatlage

=živočichové se živí substancí zvláštních útvorů na rostlině, tzv. **hálkami**
vzniklých díky hálkovým druhům, např. rozadu, histice, myz.
Při narušení hálky vylučuje živočich, který má bzdá
nebo stímal uvnitř na rostlinu.

Podepívadlu hálka rodiš jen

zoocidie (z působení živočichy), *akarocidie* (z působení rozadu),
entomocidie (myz).

Podečástí rostlinného těla, na něž hálky vznikají rodiš jen

*křenové hálky stojící a ležící kůra a větvičky hálky
přeměněny na květiny*.

Výhonková hálka –
korovnice zelená
in Losos, 1984

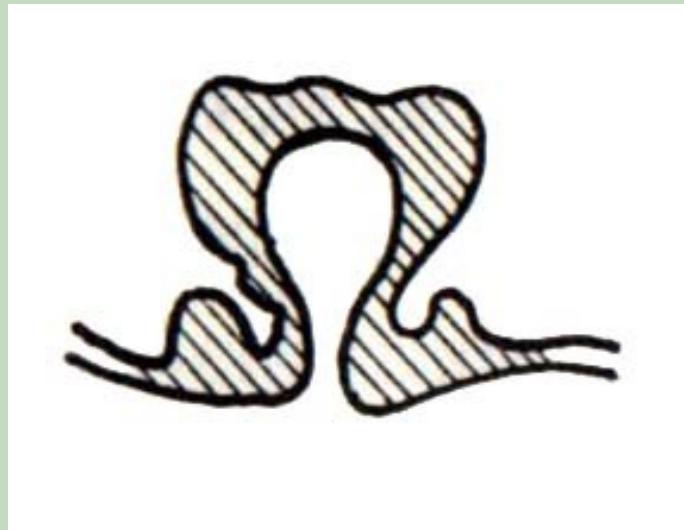

Podle tvaru a stavby hálky:

- **jednoduché** – vznikají na jednom rostlinném orgánu, jsou různého tvaru např. *vlásečné*, *plstnaté*, *řasnaté*, *váčkové*, *nádorové*, *uzavřené*, *dřeňové*, *lysenchymové* atd.
- **složité** – vznikají z většího počtu přilehlých orgánů rostliny, např. korovnice zelená na smrku

Existují i cecidofagní druhy, které nevytváří vlastní hálky, ale vyživují se v hálkách vzniklých působením jiného druhu, např. nosatec *Balanobius salicivorus* v hálkách pilatky *Nematus proximus* na vrbách.

Váčková hálka –
bejلومorkа bučиновá
in Losos, 1984

Dub letní (*Quercus robur*)

Cynips longiventris
žlabatka pruhovaná 18.9. 2007

Dub letní (*Quercus robur*)

Cynips divisa
žlabatka 18.9. 2007

Dub letní (*Quercus robur*)

Cynips quercusfolii
žlabatka dubová 19.9. 2007

Dub letní (*Quercus robur*)

Trigonalaspis synaspis
žlabatka 9.6. 2007

Symbiontofagie

především baktérie, houby, prvoci, jde o symbiotický vztah prospěšný pro oba partnery, ačkoliv zde živočich potravně využívá někdy i celé tělo symbionta nebo jeho části (kráva, bachořci).

U **ektosymbiontů** jde například o houbové zahrádky všekazů a mravenců, nebo soužití ve dřevě žijících brouků a ambrozia (hub zavlečených broukem do chodbiček ve dřevě jejichž podhoubím se potom živí larvy i dospělci).

U **endosymbiontů** jde především o organismy žijící volně v krvi hostitele, tukovém tělese, dutině střevní nebo v různých úsecích trávícího ústrojí. Tyto organismy pomáhají při rozkladu těžko stravitelné potravy bohaté na celulózu, keratin (kůže, peří), jsou též u živočichů sajících krev nebo rostlinné šťávy.

*Příkladem ektosymbionta je mravenec *Atta sexdens*, který dokonce zakládá z rozžvýkaných kousků listů substrát pro houbu, jejíž plodnice potom požírá.*

Trofobióza

vztah některých mravenců a mšic, kdy mšice vylučují sladké výměšky – medovici, až když se jich mravenci dotýkají tělními přívěšky

Kanibalismus

vzájemné požírání jedinců téhož druhu. Kanibalismus zpravidla vzniká pouze při ubývání prostoru či potravy, někdy se však také projevuje bez jednoznačných vnějších příčin, vyskytuje se zejména u dravých druhů, např. dravých ryb, krahujcovitých.

Lze rozdělit na:

- **kronismus** = požírání vlastních mláďat
- **kainismus** = požírání stejně starých jedinců (sourozenců) navzájem

Mezi bezobratlými existuje několik druhů, kde požírají samice po kopulaci samce – tzv. „**manželský kanibalismus**“ (pavouci, kudlanka nábožná, strašníci...)

Sozn potravy (potravní spektrum)

- **monofagie** – úzká potravní specializace, zejména početní fytoparaziti a zoparazi, hálkoviny hmyz, mnozí, listovražec, housenky motýlu atd.
- **digefagie** – potravají většinou zároveň často blíže příbuzných druhů, např. obalec dřívky žije nadbech rodu *Quercus*
- **polyfagie** – potravají se zdrojem z četných druhů rostlin nebo živočichů, zejména pak predatori – daň, sámky atd.
- **partofagie (omnivorie)** – potravají se na živém i mrtvém, rostlinném i živočichy = **versatilní**, např. jezevec lesní (hmyz, žížaly, měkkýši, dřevnička, daň, žaby, měkkýši, ptáci, včely, pazi, plody, semena, huby, kořínky atd.)

Monofagie a digefagie jsou rozšířenější u fytofágů. Obecně lze říci, že živočichové přednostně pojírají některé druhy potravy, jiné jen v méně častých situacích (například z měna areaua apod.)

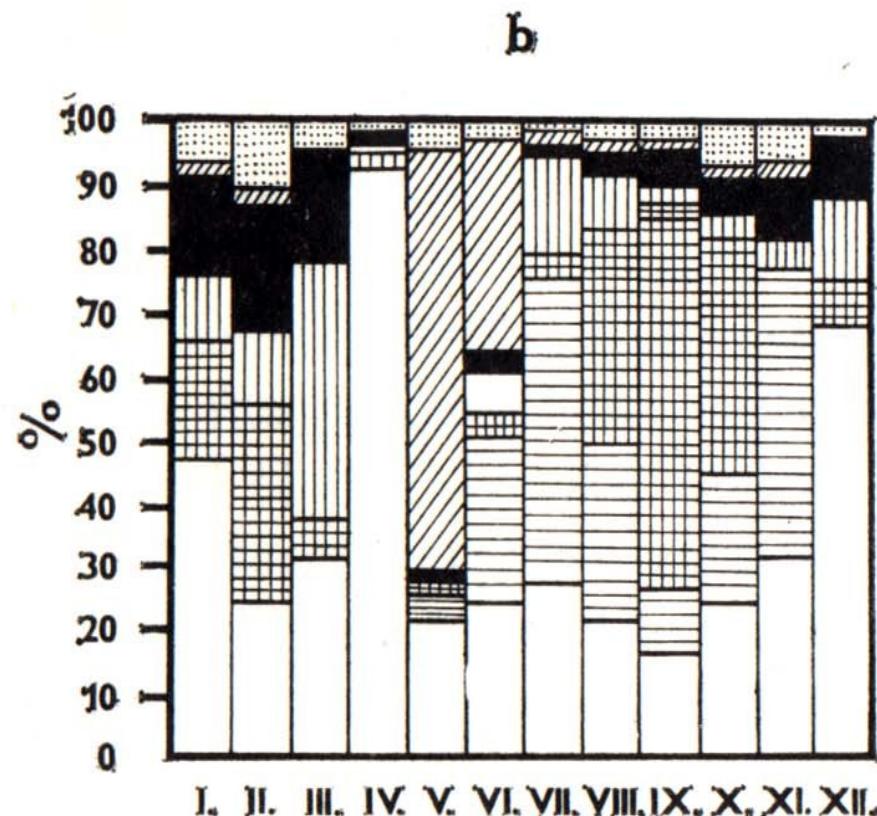
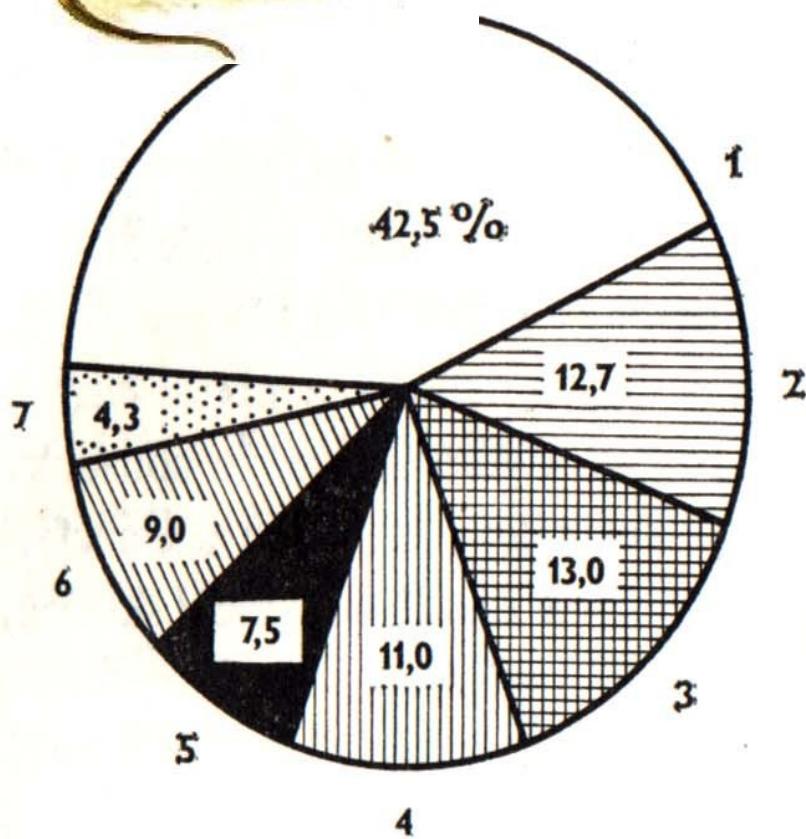
Dědby rozisujeme potravu

- **přednostní**—preferovanou za všechch ddností
- **mazau**—přijímáno už nedostatkují nepotravy
- **národní**—přijímáno už za vlastních ddností
- **příležitostná**—konzumovanou jen tehdy, když se to hodí (např. sonda z bočový sahánky neká z květin, a když jinak potravu jakomoty v běhu nepřijímá)

Dennoství rozisujeme potravu

- **hlavní**—převládá
- **vedlejší**—doplňuje hlavní

Například u káně lesní tvoří hlavní potravu drobní hlodavci (cca 90%), vedlejší potravu potom např. malí ptáci, mláďata větších ptáků i savců, plazi, obojživelníci.

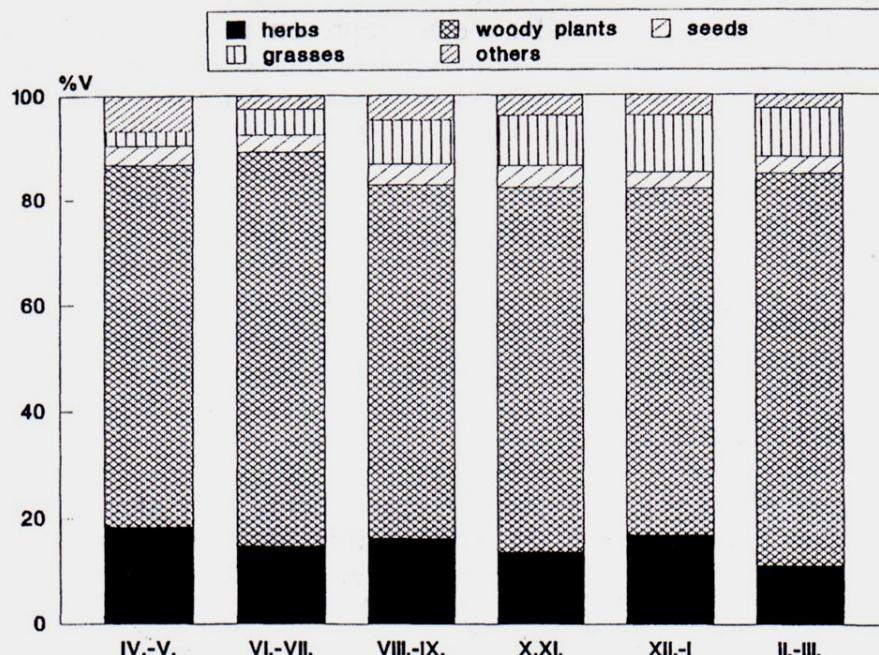

Potravní diagram norníka rudého (*Clethrionomys glareolus*): a celoroční průměr, b kolísání podílů potravních složek během roku – 1 zelené vegetativní části bylin, 2 listí stromů a keřů, 3 semena a plody bylin a dřevin, 4 kůra dřevin, 5 nezelené přízemní a podzemní části bylin, 6 živočišná potrava, 7 ostatní součásti potravy (podle HOLIŠOVÉ, upraveno PELIKÁNEM) (Losos a kol., 1984)

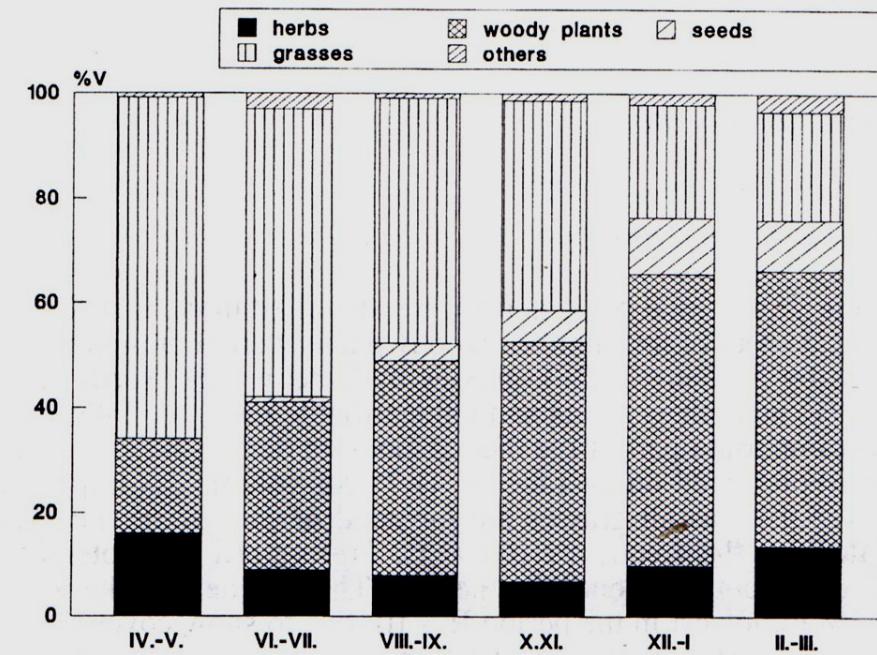
Sezónní změny v potravě rojku a kudu u koptyňků na Palave (Hradčová, 1997)

rojek je z hlediska potravní strategie jednou z původních druhů, av potrave počítá s dominantní deeviny (maximum v lete VI.-VII. 74,5%, minimum v zimě XII.-I. 65,3%), sezónní proměnlivost v potrave je malá.

mouflon je sice časem v potravě tedy od jara do léta (IV.-VII.) dominují trávy (maximum IV.-V. 65%), na podzim je bilancována mezi deevinami (VII.-IX. tráv 46,7% / deeviny 41%), v zimě kdy jsou trávy k dispozici dominují v potravě deeviny (maximum XII.-I. 55,7%).

Seasonal changes in the composition of the diet of roe deer (%v).

Seasonal changes in the composition of the diet of mouflon (%v).

Kvazitativní spotřeba potravy

závisí na:

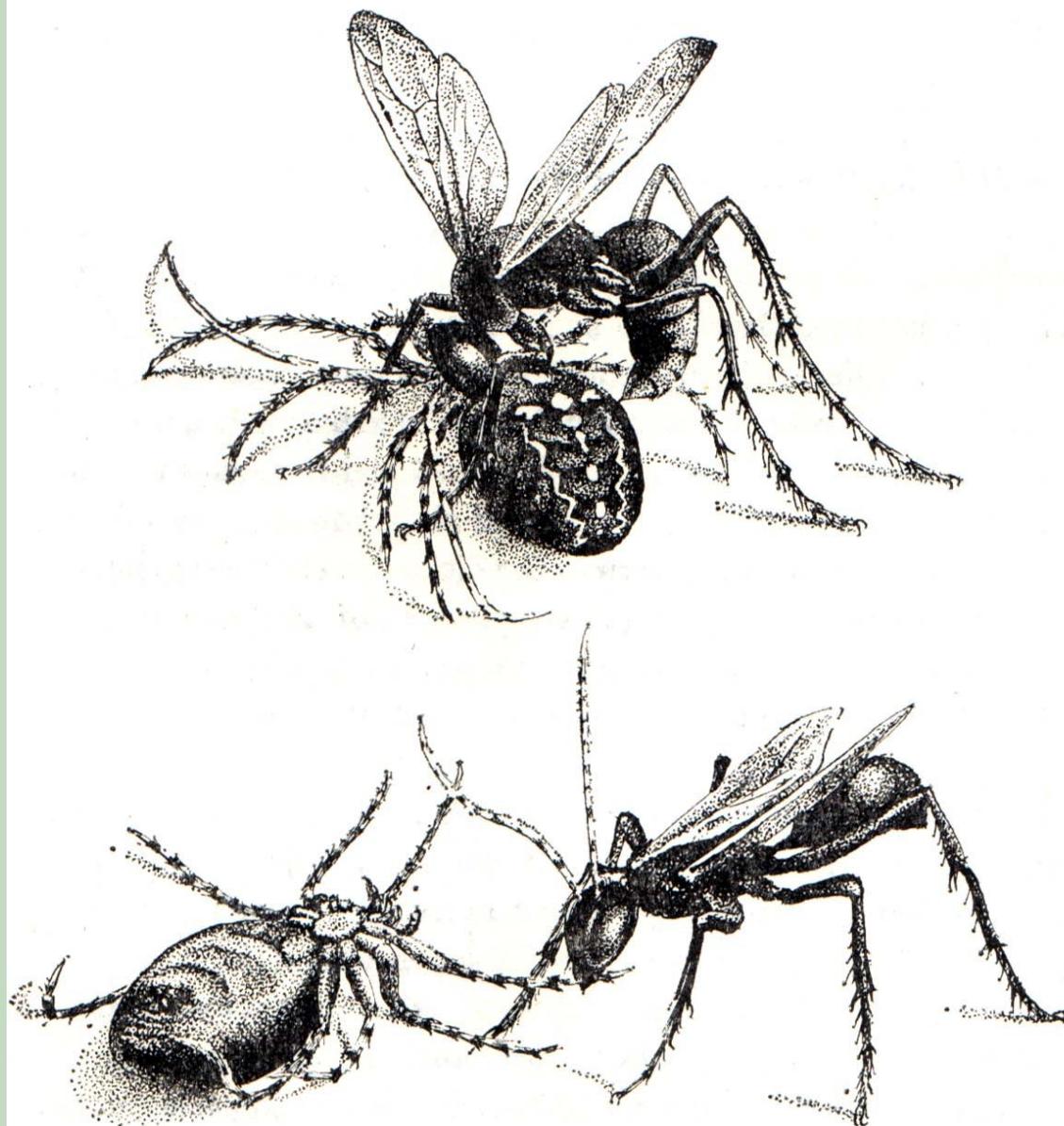
- **individuálních potřebách**
- **aktivitě**
- **stupni vývoje jedince** (u mladých je relativně větší růst)
- **hmotnosti** (na spotřebu se nevztahuje ani tělesné tepidy u hmotných)
- **význam hodiny potravy**
- **dostupnosti potravy**

U mladých je relativně větší spotřeba potravy. U kájíčka obecného domácího ptáka potravy kdežto 28% objemu těla uspádají z pouze 65% objemu těla.

Některí živočichové vytvářejí **trvalého dočasného zásobování**. Potravu hromadně budou mít i lesníctvem (pjáka, klete, had, svinců s oběmi dravou vytvárají tu, kde zásoba hraničí) nebo například v místech **postřed** (křeček, tůňka, veverka). V některých případech zabezpečují dostatek potravy sám buď potravnou jako např. kutilky (kachu vajíčka nahyzatí a čerstvý jejich bočním).

Křeček polní Cricetus cricetus vytváří na zimu zásoby ze semen a obilí až do hmotnosti 10 kg, v jednom případě bylo dokonce zaznamenáno až 17,5 kg.

(Losos a kol., 1984)

Získávání potravních zásob pro larvy hrabalky pocestní (*Anoplius fuscus*). Hrabalka kořist nejdříve omráčí (nahoře) a pak odvléká do hnízda (dole; podle WESENBERG-LUNDA)

Nedostatek potravy a hladovění

- **absolutní** = potrava zcela chybí,
- **relativní** = potrava není dostupná v dobrém množství a kvalitě

Dle délky trvání:

- **permanentní** = daří se během celého života
- **počesný** = potrava je zde jen na krátkou dobu
- **regresivní** = nedostatek potravy se zlepšuje
- **intervaly** = nedostatek nastává občas, např. při čekání na hostitele nebo parazitu

Schopnost snášet hladovění je významnou vlastností, kterou má každý druh živočicha. Např. želva dokáže bez potravy žít 2 roky. Nejmenší schopnost hladovět vynáleží u hmyzu a jiných živočichů, kteří nemají žaludek.

foto: Kosińscy

Rýsek výda bez potravy ještě dál

Vivpotravnazvadly

Duhpotravym řízepříslušit na **vitalitu, habitus, výživu, rozmnožování** ataké **důležitost**.

Upolyfágí je chudobu hřeje němnoží potravy výhodnější než jedost, tímá. Když jedouc na jiný potravu zdejší výda uhnout významná také způsob řídění, přechod z jedné potravy na druhou je výrazně všeobecnější. Uhnemněte naopak.

Rozdíly v tělerní potravy byly zaznamenány i **podepohlaví**.

Spatrujuptrava usnesení větší duhu resamice rezanou.

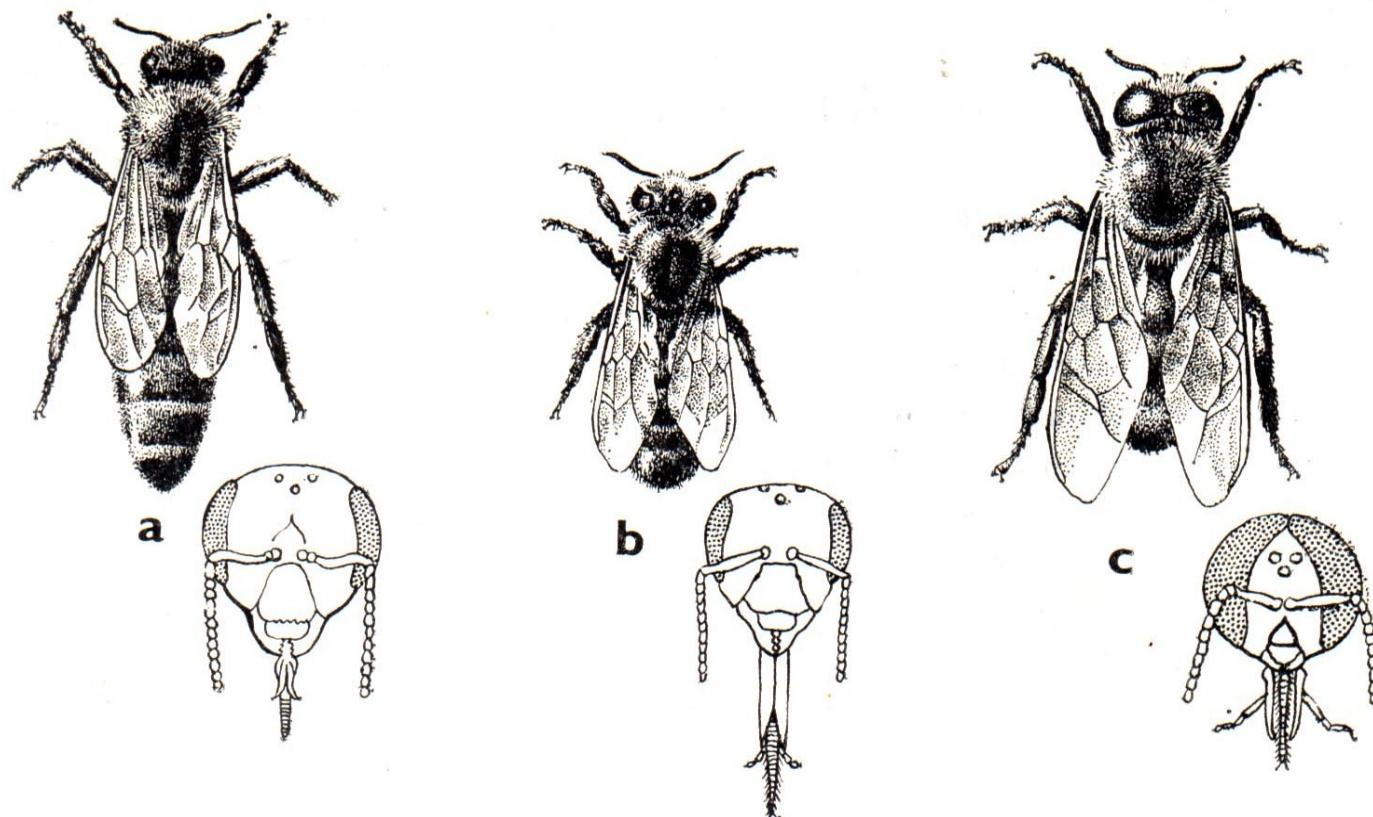
Potrava ovlivňuje i **rozmnožování**. U některých chudobu rozhoduje kvalita potravy o způsobu rozmnožování – **pohlaní** x **parthenogenetické**. U některých chudobu existuje **dítotice** = každopohlam se vysílí v jiném hostitele.

Nedostatek potravy často může být **pohlaní zálost**, kvalita a možností potravy ovlivňují počet vajíček (myz, ptas) a počet mláďat v jednom vrhu (napr. ddbní hadavi).

V pokusné populaci zavíječe moučného *Ephestia kuehniella* živené drcenými bobami dosáhlo stádia imága 55,6 % z celkového počtu jedinců, při nabídce prosa 49,5 %, žitné mouky 38,3 %, ovesných vloček 15,4 %, pšenice 3,4 %, sušeného ovoce 1,0 % a ovsa 0,6 %. Vysokou mortalitu působily především tvrdé obaly potravy.

Trifogem kasty

se liší morfologicky, zdáností i chováním. Častovznikají na základě potravy. Např. imaga kuklic jsou větší podle velikosti kuka, v kterých parazitovala. Trifogem jsou i kasty sociálního hmyzu (včetně obsazení pohlavní zálosti).

Polymorfismus včely medonosné (*Apis mellifera*), celkový tvar a schéma hlavy: a matka, b dělnice, c trubec (podle AVERINCEVA) (Losos a kol., 1984)

Použitá literatura

Čermák P., Ernst M.: Ekologie živočichů – soubor presentací přednášek, ÚOLM MZLU v Brně, Brno, 2003.

Bouchner, M.: Poznáváme je podle stop, Artia Praha, 1986, 263 s.

Losos, B. a kol: Ekologie živočichů, SPN Praha, 1984, 320 s.

Losos, B.: Cvičení z ekologie živočichů, skripta Masarykovy univerzity v Brně, 1992, 229 s.

Begon, M., Harper, J., Townsend, C.: Ekologie, Vydavatelství univerzity Palackého Olomouc, 1997, 949 s.